

Maden på risten

Denne sketch er © 2001 Jørgen Sørensen. Den må IKKE fremføres uden min skriftlige godkendelse.

Mail address is at <http://www.jososoft.dk/teater/numre.htm>

Medvirkende:

Kvinde med forbindinger i hovedet og på hænderne. Hun sukker og tager sig til de forbrændte steder indimellem replikkerne.

Mand (til sidst) (eventuelt kun en stemme, der råber fra kulissen)

Sted: Venteværelse til skadestuen

Pyh ha. Det var så det.

Det var så den grillaften.

Kender I det? Allerbedst som jeg står der ved grillen, kommer fjolset og siger: "Der er sgu' vist ikke rigtigt gang i den. Nu skal jeg lige..." Og så 1-2-3 har fjolset lige pøset en halv flaske sprit på... Nej, der VAR sgu' ikke rigtig gang i den; men det KOM der... Og nu sidder jeg her... Nå jeg burde jo ha' vidst det, for når fjolset griller er det klogest at være lidt på afstand.

Fjolset - ja det er altså min mand - han er helt tosset med at grille. Der skal grilles i tide - og mest i utide. Jeg ved ikke rigtig hvorfor det er sådan. Det ligger måske i generne eller også er det mandens ur-instinkter fra dengang han boede i huler. Det ligger i hvert fald dybt, dybt nede i min mand, at kød helst skal tilberedes over levende ild. Og efterhånden har vi da også brændt, svedet og forkullet adskillige stykker kød fra stort set alle de spiselige dyr, Vorherre har skabt.

Det er mærkeligt med det der ur-instinkt, for når solen kommer bare en lille bitte smule højt på himmelen - så'n ved påsketid eller deromkring - ja, så vækkes ur-instinktet i min mand. Og han proklamerer med høj og klar stemme: "I aften skal vi grille". Så farer han ud i skuret, og ud flyver skiene, ungernes bobslæder, plæneklipperen og en masse andet skrammel; og ud kommer han med grillen. Risten er godt nok ikke SÅ lækker; men "det gi'r bare lidt krydderi på maden" udtaler den reinkarnerede Neanderthal-mand.

Og så farer han ind til fryseren og nærmest vælter alt indholdet ud på gulvet. Og ender selvfølgelig med at tage en stor culottesteg. Mit: "Jamen, det steg var jo beregnet til middagen på søndag når mor og far kommer" siver slet ikke ind i hans hoved. Nej, for han hører INTET lige nu. "It is really grill-time now" er den eneste form for kommunikation, der undslipper fra ham til omverdenen fra nu af.

Nå, han hælder kul op, kommer tændvæske på og tænder op... Og han kommer mere tændvæske på... Og han tænder op... Og kommer mere tændvæske på... - Det er sgu' ikke så underligt, at de der oliepriser stiger og stiger... - Og han tænder op... Og kommer nu SPRIT på... Og SÅ går der sgu endelig ild i det. Og det oser og det ryger og det stinker. Hele nabolaget er hurtigt indhyllet i en stank, så man sku' tro at

både benzintanken og grillbaren var i brand - og at det var sankthansaften.

Op på grillen med culotten. Der er godt nok lidt flammer endnu; men ... "kødet ska' sgu' ha' noget varme" si'r han. Tja, hvis det var det det kom an på, - og hvis kødet absolut skal have den varme udendørs, - var det da nemmere at bruge gasbrænderen til ukrudtet. "Det er ikke det, det kommer an på. Kødet skal have varmen fra grillkullene for at få den rigtige smag" bli'r jeg belært. Ja, men så vidt jeg kan se, er det nu kun tændvæsken og spritten, der indtil nu har været ild i. Men jeg er jo heller ikke eksperten.

"It is really grill-time now" råber han til ungerne - og de kommer ud til grillen. "Det er koldt" proklamerer de - og vender om. "Der er ikke noget der hedder koldt vejr - kun forkert påklædning" siger min mand. Mit: "Der er nu heller ikke så varmt lige nu" overhøres... selvfølgelig. Drengen siger: "Skal vi godt nok spise UDE, når der kun er 13 grader ???". Men de kender jo efterhånden neanderthal-mandens tilbøjeligheder, så de smutter bare ind efter joggingdragter og halstørklæder.

"Nu skal far her lige skære for" siger eksperten. Culottestegen ser godt nok noget mærkelig ud: De yderste to millimeter er kulsorte; den næste halve centimeter er brunlig til rød; alt det midterste er rødt og rå og driver med saft - ja lige på nær det inderste - det kan ikke drive med noget som helst for det er stivfrossent. "Den skal lige have et kvarter mere," siger eksperten. Ja, troen kan flytte bjerge; men en halvkold grill kan sgu' ikke smelte en stivfrossen culottesteg på 2400 gram på et kvarter. Så meget ekspert er jeg da.

"Jamen jeg SKAL være til spejder klokken syv" siger pigen. "Jeg henter lige nogle grillpølser på tanken" siger eksperten. Efter et kvarter er han der med en pose røde pølser. "Ja, de havde ikke flere af de rigtige grillpølser; men pyt ... vi har det jo herligt ... vi ta'r lige dem her i stedet for." Måske havde de slet ikke haft grillpølser på tanken endnu - det er jo tidligt på sæsonen - eller også er der udsolgt til nogle eksperter, der har været endnu hurtigere end min ... ekspert.

Når vi får spist pølserne - og får børnene sendt til spejder. Eksperten fortsætter med culottestegen. Jeg plejer lige at liste ind et smut og ser Nyhederne på to'eren. Ja, det gjorde jeg altså ikke i aften, da ville jeg prøve at hjælpe ham. Men det gik jo ikke så godt... Nej, men altså, når Nyhederne så er færdig, plejer han at komme ind og sige:

(Mand kommer ind og siger / råber fra kulissen):

"Kommer du snart... grillen er HELT perfekt lige nu".